

[Jens Foged.]

for det enkelte menneske på en arbejdsplads, at alle bliver betragtet som lige, når der skal løses en fælles opgave? Her er der ikke alene tale om 1.500 kr. pr. medarbejder, som ministeren åbenbart ikke vil frigive, men der er tale om en nedvurdering og en manglende anerkendelse af enkeltpersoners indsats. Her har nogle medarbejdere forladt, skal vi nok sige, traditionelle veje, det er rigtigt nok, men ved ministeren, hvor vanskeligt det er at gå traditionelle veje? Jeg husker i går debatten her, hvor man snakkede om, at alle skulle være lige, da man talte om økonomisk demokrati. Her er et eksempel på, at man har gjort det, og så modsætter man sig det fra den samme regerings side, som i går plæderede for noget andet. Ved ministeren, hvor stort et arbejde der er lagt i netop denne rationalisering, som er foretaget i Jydsk Telefon? Jeg tror, at det kunne danne skole for meget af det, som vi nu debatterer vedrørende økonomisk demokrati. Må jeg slutte med at spørge ministeren: synes ministeren ikke — det har ministeren måske svaret nogenlunde på — at der er rimelig grund til at overveje sagen på ny, for dette er en sag, som har vidtrækkende betydning for vore arbejdspladser?

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Nu ved jeg ikke, hvor meget hr. Jens Foged har fulgt sagen, men han burde i hvert fald have fulgt diskussionen her. Jeg har to gange sagt, at jeg synes, det er rimeligt, at man forhandler om sagen igen, og jeg har tillkendegivet min personlige vilje til at medvirke til at finde en løsning, som svarer til de synspunkter, vi anlægger over for andre arbejdere end telefonmontørerne. Det finder jeg er en rigtig og rimelig fremgangsmåde. Skal der ændres ved de generelle bestemmelser, all right, så kan vi også overveje det. Men jeg tror nok, at man skal tænke sig om adskillige gange, før man går hen og vedtager, at en rationalisering et eller andet sted i en virksomhed skal give anledning til et generelt vederlag for samtlige i virksomheden ansatte. Jeg er bange for, at man på længere sigt lægger gift for rationaliseringsforanstaltninger ved et sådant system.

Men jeg har altså denne instruks. Det finansudvalg, som hr. Jens Foged er medlem

af, har pålagt mig i en skrivelse af 6. september 1972 kun at godkende vederlagene, hvis der foreligger en individuel arbejdsmæssig begrundelse, og det foreligger der ikke i denne sag.

Jeg kan sige, at i udvalget, der beskæftigede sig med udskrivningsprocenten, blev det pålagt mig og andre ministre at forhindre, at der sker indirekte lønforhøjelser gennem generelle vederlag, og det er det, der er tale om her. Jeg har opført mig helt i overensstemmelse med, hvad de to udvalg enstemmigt har pålagt mig, og jeg forstod i og for sig, at de repræsenterede folketings så nogenlunde, men jeg er meget villig til at diskutere denne sag. Jeg er også meget villig til at prøve på at finde en anden ordning, men så må man da komme og snakke med os om det, og jeg gentager: der er ikke tale om noget overenskomstbrud. Der var en rammeaftale, som skulle udfyldes. Det var en rammeaftale mellem alle de tre telefonselskaber og telefontilsynet og telefonstandens organisation. Den går så ét selskab hen og udfylder på én bestemt måde, som de andre instanser afviser at ville have med at gøre, og derfor kan det, man er nået frem til mellem Jydsk Telefon og montørerne, ikke betragtes som en aftale, for Jydsk Telefon har ingen adgang til alene at beslutte udfyldningen af den rammeaftale, som gælder på hele området.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Dam* til økonomi- og budgetministeren:

„Hvad vil den igangværende bølge af prisstigninger på fødevarer koste det offentlige?“

(Spm. nr. 127).

Poul Dam: Jeg har tilladt mig at stille i alt 4 spørgsmål, der vedrører den igangværende stigning af priserne på fødevarer. Det første er i og for sig meget velbegrundet. Jeg vil gerne vide, hvad økonomi- og budgetministeren har gjort sig af overvejelser om virkningerne på det indeværende og de kommende finansårs regnskab af de stigninger på fødevarer, som vi konstaterer.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Der foreligger to spørgsmål til mig